(గత సంచిక తరువాయి)

11

అర్ధరాత్రి.. పన్నెండు దాటింది. జానకి ఇంటికి వచ్చేసింది అన్న ఆనందంతో ఇంటిల్లిపాదీ హాయిగా నిద్రపోతున్నారు. భాస్కర్ కి మాత్రం ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్రరావడం లేదు. జానకి తిరిగి రావడం ఆనందంగా ఉన్నా, ఆమె మానసిక స్థితి చూస్తుంటే మళ్ళీ ఎప్పుడు ఎలాంటి ఉపద్రవం తెస్తుందో అని భయంగా ఉంది.. ఆమె ఏ మాత్రం కదిలినా ఆందోళనతో నిండిపోతోంది మనసు. కిరణ్ చెప్పిన విషయం తలచుకుంటే భయంతో వణుకు పుడుతోంది.

ప్రపంచంలో ఎన్నో జరుగుతున్నాయి. వాటిని సీరియస్ గా తీసుకోడం తనకి ఆపాదించుకుని మానసిక క్షోభ అనుభవించడం ఎంతవరకు సమంజసం!

జానకి మానసికంగా అంత బలహీనురాలా!

ఈ సంగతి తనకి ఎప్పుడూ అనిపించలేదు. ఏదో ఆందోళన పడుతోంది అనుకున్నాడే గానీ ఇంత వ్యాకులతతో ఉందని అనుకోలేదు.

చరితని ఊరికే తన అనుమానాలతో వేధిస్తోందని చిరాకుపడ్డాడే కాని జానకి పడే ఆవేదన అర్ధం చేసుకోలేదు.

ఏ మాత్రం అర్ధం చేసుకుని ఉన్నా ముందే ఆమెకి కౌన్సిలింగ్ ఇప్పించేవాడు.

జానకి బాబాల దగ్గరకు వెళ్ళే పరిస్థితే వచ్చేది కాదు..అసలు జానకికి అలా వెళ్ళాలన్న ఆలోచన ఉందని కూడా తనకి తెలియకపోడం దురదృష్టం.

అదృష్టం బాగుండి కిరణ్ లాంటి మంచి వ్యక్తి దృష్టిలో పడింది కానీ ఇంకేదన్నా అయి ఉంటె!.

భాస్కర్ గుండె వేగంగా కొట్టుకుంది కొన్ని క్షణాలు.

పక్కన పడుకున్న జానకీ వైపు చూసాడు.

మానసికంగా, శారీరకంగా బాగా అలసిపోయిందేమో ఆదమరచి నిద్రపోతోంది.

బెడ్ లైట్ వెలుగు పల్చగా ఆమె మీద పడుతోంది. ఆమె ఎడమ చేయి మడిచి తలకింద పెట్టుకుని ఎడమవైపు ఒత్తిగిలి కుడి చేయి భాస్కర్ పొట్టమీద వేసి నిశ్చింతగా నిద్రపోతోంది.

ఫ్యాన్ గాలికి ముంగురులు నుదుటి మీద పడుతున్నాయి. తెలుపు, నలుపు కలగలిసిన ఆ ముంగురులు సున్నితంగా పైకి తోసి పసిపిల్లలా నిద్రపోతోన్న ఆమె వైపు జాలిగా చూసాడు.

ఏమైంది జానక్కి? ఎందుకిలా అయింది. కళ్ళకింద నల్లగా కమిలినట్టు అయింది. ఎప్పుడూ రెండువైపులా చెంపల మీద పసుపు, కళ్ళనిండా కాటుక, నుదుట కుంకుమతో కళ, కళలాడుతూ కనిపించే జానకి వడలిపోయి ఉంది.

గుండెల్ని చీల్చుకుంటూ వచ్చింది నిట్టూర్పు.

ఎంత నిశ్చింతగా నిద్రపోతోంది! ఇలా ఇంత హాయిగా పడుకుని చాలాకాలమైంది.

అర్ధరాత్రిళ్లు లేచి చరిత గదిలో పడుకునేది. లేదంటే హాల్లో సోఫాలో కూర్చుని ఆలోచిస్తూ ఉండేది. నాలుగు కూడా కాకుండా స్నానం చేసి పూజ చేసుకునేది. "పడుకో జానకి అప్పుడే ఎందుకు లేచావు" అని అడిగితే నిద్ర రావడం లేదు అని ముక్తసరిగా చెప్పేది. గత కొద్ది నెలలుగా ఏదో మనోవ్యాధితో బాధపడుతోంది అనుకున్నాడే కానీ అది ఇలాంటి ఉపద్రవానికి నాంది పలుకుతుందని అనుకోలేదు.

ఎంత ప్రమాదం తప్పింది!

ఎలా జానకిని మళ్ళీ మామూలు మనిషి చేసుకోవాలి?

కిరణ్ ఏవో మందులు రాసాడు. మందులు వాడాల్సినంత పరిస్థితి ఎలా కలిగింది? జానకికి ఏం తక్కువ అయిందని డిప్రెషన్! కిరణ్ తో మళ్ళీ ఒకసారి వివరంగా మాట్లాడితే!

అందరి ఎదురుగా అతను చెప్పేది సరిగా వినలేదు..

వివరంగా ఏమీ అడగలేదు.

కిరణ్ తో మాట్లాడి ఈమె సమస్యకి శాశ్వత పరిష్కారం ఉందేమో తెలుసుకుంటే!

భాస్కర్ నెమ్మదిగా జానకి చేయి తన పొట్ట మీద నుంచి తప్పించాడు.

ఆమెకి నిద్రాభంగం కలక్కుండా అతి జాగ్రత్తగా కొంచెం ఎడంగా జరిగి ఆమె వైపు చూసాడు. గాఢంగా నిద్రపోతోంది. సన్నగా గురక వినిపిస్తోంది. శబ్దం చేయకుండా మంచం దిగి నెమ్మదిగా తలుపులు తీసుకుని గదిలోంచి బయటకు వచ్చాడు.

గెస్ట్ రూమ్ వేరే లేకపోడంతో చరిత లీలమ్మ గారి దగ్గర పడుకుంది.. పిల్లల గదిలో హరి, కిరణ్ పడుకున్నారు.

భాస్కర్కి ఆ సమయంలో కిరణ్ ని డిస్టర్బ్ చేయడం సంస్కారం కాదుకదా అనిపించింది. కానీ ఏదో తెలియని భయం స్థిమితంగా ఉండనీయలేదు.

అస్థిమితంగా, రెస్ట్ లెస్ గా అనిపిస్తోంది.

కాసేపు మూసి ఉన్న పిల్లల గది తలుపుల దగ్గర తచ్చాడి వెనక్కి హాలు వైపు నడిచాడు. టి వి ఆన్ లో ఉంది.

"ఎవరు చూస్తున్నారు?" ఆశ్చర్యంగా ముందుకు నడిచాడు. సోఫాలో కిరణ్.

భాస్కర్ ని చూడగానే గబుక్కున లేచి "సారీ నిద్ర పట్టడం లేదు కొత్త ప్లేస్ కదా అందుకే.." అంటూ ఇబ్బందిగా చూసాడు.

భాస్కర్ తేలిగ్గా నవ్వాడు.

హమ్మయ్య పడుకున్నాడేమో లేపడం సభ్యత కాదనుకున్నాడు. అతను మెలకువగా ఉండడంతో రిలీఫ్ గా అనిపించింది. " నాకూ నిద్ర పట్టడం లేదు... పదండి అలా రోడ్డు మీదకి వెళ్దాం" అన్నాడు.

ష్యూర్ అంటూ లేచి నిలబడి టి వి ఆఫ్ చేసాడు కిరణ్.

ఇద్దరూ బయటకి నడిచారు. భాస్కర్ బయటనుంచి గడియవేసి తాళం వేసాడు. నెమ్మదిగా నడక ప్రారంభించారు. కాలనీ నిశ్శబ్దంగా ఉంది. అందరూ ఎవరిళ్ళల్లో వాళ్ళు వెచ్చగా గాఢ నిద్రలో ఉన్నారు. యాభై ఫర్లాంగులు నడిస్తే మెయిన్ రోడ్ వస్తుంది.

రోడ్డు మొదట్లో చిన్న కాఫీ హోటల్ ఉంది.. అక్కడ కొంతమంది కూర్చుని పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకుంటూ టీ తాగుతున్నారు. అప్పుడప్పుడూ ఒకటీ, అరా కార్లు, మోటార్ సైకిల్స్ వెళ్తున్నాయి.

"టీ తాగుదామా?" అడిగాడు భాస్కర్.

" హైదరాబాద్ వచ్చాక చాయ్ తాగకుండా ఎలా సార్?" నవ్వాడు కిరణ్.

ఇద్దరూ లోపలి వెళ్లి ఒక టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నారు.

పదహారేళ్ళ కుర్రాడు రెండు కప్పుల్లో టీ తీసుకొచ్చి పెట్టాడు. ఒక కప్పు అందుకుని ఎదురుగా ఉన్న రోడ్డు మీదకి దృష్టి పోనిస్తూ "అర్ధరాత్రి వేళ వేడి, వేడి చాయ్ తాగుతుంటే బాగుంటుంది కదూ" అన్నాడు భాస్కర్.

"అవును సార్... ఇలాంటి అనుభూతులు మాకు చాల తక్కువగా కలుగుతుంటాయి.. ఉదయం నుంచి రాత్రి వరకూ పేషంట్లతో బిజీగా గడుస్తుంది.. ఇంటికి వెళ్ళగానే నిద్ర ముంచుకు వస్తుంది." అన్నాడు కిరణ్.

"మీరు సైకియాట్రిస్ట్ అన్నారు ... అందరు డాక్టర్స్ లాగే మీకూ చాలా మంది పేషంట్స్ ఉంటారా?" కొంచెం ఆసక్తిగా అడిగాడు భాస్కర్.

"ఇదివరకు ఏమో నాకు తెలియదు కానీ, గత పదేళ్లుగా మానసిక రుగ్మతతో బాధపడేవాళ్ళు ఎక్కువైనారు. ముఖ్యంగా మహిళలు విపరీతమైన డిప్రెషన్ తో బాధపడుతున్న వాళ్ళు వస్తుంటారు. "

"అలాగా.. ఎంచేత? "

"ఇది అని ఒక కారణం కాదు సార్.. చాలామంది భర్తలతో బాధలు పడేవాళ్ళు, పిల్లల మీద బెంగ పెట్టుకునేవాళ్ళు, జీవితంలో సుఖం లేని వాళ్ళు, కొంతమంది కాలేజ్ స్టూడెంట్స్... విపరీతమైన స్ట్రెస్ తో డిప్రెషన్ లోకి వెళ్లిపోతుంటారు..మీకో సంగతి తెలుసా! ఇలాంటి వాళ్ళే బాబాలను, జ్యోతిష్కులను ఎక్కువగా నమ్ముతుంటారు. ఏ జబ్బు అయినా వెంటనే తగ్గదు కదా.. మందులు వాడుతుండాలి. మెడిటేషన్ లాంటివి చేయాలి..కానీ వాళ్ళకి మంత్రం వేసినట్టు మాయం అవాలి. అలా అవకపోతే డాక్టర్స్ మీద నమ్మకం ఉండదు. బాబాలను నమ్ముతారు.. వీళ్ళ బలహీనతలు కనిపెట్టి బాబాలు మోసాలు చేస్తుంటారు. "

భాస్కర్ గుండె దడదడలాడింది.

మౌనంగా టీ తాగుతూ చుట్టూ పరికించి చూసాడు.

అక్కడ ఉన్న మిగతావాళ్ళు కొంచెం గట్టిగానే రాజకీయాలు మాట్లాడుకుంటున్నారు. వీళ్లిద్దరివైపు వైపు ఒక చూపు విసిరి మళ్ళీ వాళ్ళ చర్చల్లో మునిగిపోయారు.

"కిరణ్! నా భార్య సమస్య ఏంటి? ఆవిడ డిప్రెషన్ లోకి వెళ్ళడానికి కారణం ఏంటి?" అడిగాడు భాస్కర్.

కిరణ్ టీ కొంచెం, కొంచెం సిప్ చేస్తూ నెమ్మదిగా అన్నాడు.

"సర్ ఆవిడ మాత్రమే కాదు.. నా దగ్గరకి మీ భార్య వంటి వారి కేసులు ఇటీవల చాల వస్తున్నాయి. ఆడపిల్లలున్న ప్రతి తల్లి చెప్పలేని ఆందోళనతో బాధపడుతోంది. కారణం రోజు,రోజుకీ ప్రపంచంలో పెరిగిపోతున్న దారుణాలు.. వార్తాపత్రికల్లో వార్తలు చదవడం భయంతో వణికిపోడం.. ఇలాంటి ఆడవాళ్ళు ముందుగా నమ్మేది బాబాలను. వాళ్ళు మాత్రమే తమ బాధ విని అర్ధం చేసుకుంటారన్న మూఢ నమ్మకం.

"ఇంట్లో వాళ్ళకి చెప్పుకోరు. చెప్పినా వారికి కలిగే భయాలు, అనుమానాలు ఎవరు అర్ధం చేసుకుంటారు. అలా అర్ధం చేసుకుని ధైర్యం చెప్పేవాళ్ళు చాలా అరుదు. అసలు ఎవరికీ చెప్తారు.. పిల్లలకి చెప్పలేరు. అత్తగారు వింటారా.. వినరు.. భర్తకి చెపితే వినడు.. విన్నా భార్య తెలివితక్కువది అనో, భయస్తురాలు అనో, అనుమానం మనిషి అనో కొట్టిపారేస్తాడు. ఇంక ఎవరికీ చెప్పుకుంటారు!

వీళ్ళ బలహీనతలు కనిపెట్టే వాళ్ళు మేము స్వాములం, బాబాలం, మాకు మాయలు, మంత్రాలూ తెలుసు అంటూ, ఇదిగో ఈ పూజ చేస్తే మీ సమస్య తీరుతుంది అని, లేదా ఈ తాయెత్తు కట్టుకుంటే మీ అమ్మాయికి ఏమి కాదు అనో చెప్పి వీళ్ళ దగ్గర డబ్బు దోచుకోడం చేస్తున్నారు. "

"మన దురదృష్టం ఏంటంటే కొందరు వి ఐ పి బాబాలుంటారు.. వాళ్ళని ప్రభుత్వమే పెంచి పోషిస్తుంది. వాళ్ళకి ఆశ్రమాలు పెట్టుకోమని వేలకి వేల ఎకరాలు ఇస్తుంది. వాళ్ళు చేసే అక్రమాలకూ, అరాచకాలకు కాపు కాస్తుంది.. వాళ్ళని రక్షిస్తుంది. సామాన్యులు ఎవరైనా వాళ్ళ నిజస్వరూపాన్ని బట్టబయలు చేస్తే ఆలా చేసిన వాళ్ళని అరెస్టు చేస్తుంది. ఇదండీ మన సమాజం. ఎంతమంది నిజస్వరూపాలు బయటపడినా నమ్మేవాళ్ళు నమ్మక మానడం లేదు. అన్నిటికన్నా విచారకరమైన విషయం ఇటీవల దృశ్య మాధ్యమాల్లో వాళ్ళ ప్రకటనలు, ప్రచారాలు కూడా ఉధృతం అవుతున్నాయి. మీ పేరుకి , మీ నక్షత్రానికి ఈ రాయి, ఈ రప్ప చాలా మంచిది.. పచ్చలు వేసుకోండి, రత్నాలు వేసుకోండి, కెంపులు, ఇలా అనేక రకాల వ్యాపారవేత్తలు కూడా మానవ బలహీనతలని కాష్ చేసుకుంటూ వ్యాపారాలను అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నారు. వీటిని అరికట్టాలి.. "

భాస్కర్ నిట్టూర్చాడు. నిజమే అరికట్టాలి.. కానీ ఎలా?ఎవరు అరికడతారు! పిల్లి మేడలో గంట కట్టేదెవరు?

ఇతను చెప్పింది నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం. జానకిలాంటి అమాయకులు నమ్మినంతకాలం దొంగ బాబాలు పుట్టగొడుగుల్లా పుట్టుకొస్తూ ఉంటారు. ఎవరో, ఎక్కడో వాళ్ళ నిజస్వరూపం బయటపెట్టినా ప్రజల కన్నీళ్లు తుడవడానికి వాళ్ళని అరెస్ట్ చేయడం అనే డ్రామా ఆడి తిరిగి వాళ్ళ కార్యకలాపాలు యధేచ్ఛగా సాగనిస్తారు. అండ, దండ ఉంటె మోసాలు చేయడానికి భయం ఎందుకు?

"నా వైఫ్ కి ఏదన్నా ట్రీట్మెంట్ అవసరమా? కౌన్సిలింగ్ ఇస్తారా..?"

"రాత్రి నేను ఇచ్చిన ప్రిస్క్రిప్షన్ ప్రకారం ఒక నెల రోజులు ఆ మందులు వాడండి. ఆవిడ మందులు వాడుతున్నంత కాలం ఎక్కువ సేపు నిద్రపోతారు.. కంగారు పడకండి. ఆవిడని మీరు కానీ, మీ వాళ్ళు కానీ ఎవరైనా సరే కనిపెడుతూ ఉండాలి. లేకపోతే ఆవిడ మళ్ళీ వెళ్ళిపోయే ప్రమాదం ఉంది .."

ఆ మాటతో ఉలిక్కిపడ్డాడు భాస్కర్. తను అనుకునేది నిజం.. జానకిని కనిపెట్టి ఉండాలి. ప్రస్తుతం ఆవిడ మానసిక స్థితి సరిగా లేదు.. తనకి ఏం కావాలో స్పష్టమైన అవగాహన లేదు.

"ఎప్పటినుంచి మొదలు పెట్టమంటారు?" అడిగాడు.

"రేపే స్టార్ట్ చేయండి సార్."

రేపే స్టార్ట్ చేయాలి. జానకి తన జానకి మతి తప్పి ప్రవర్తిస్తోంది. అందుకు ఆమెని మత్తులో ఉంచాలి. భాస్కర్ కి దుఃఖం తన్నుకు వచ్చింది.

భాస్కర్ పరిస్థితికి జాలేసింది కిరణ్ కి. ఎంత మంచివాడు. ఇంత మంచి భర్త, మంచి కుటుంబం ఉన్న జానకిగారి లాంటి వాళ్ళు ఇలాంటి దౌర్భాగ్య స్థితికి రావడానికి కారణం ఎవరు? రోజు, రోజుకి ఈ సమాజంలో పెరిగిపోతున్న అనిశ్చితి .. అభద్రత... మూడేళ్ళ పిల్ల దగ్గరనుంచి ఆడపిల్ల కనిపిస్తే చాలు పశువుల్లా మీదపడిపోతున్నారు.

జీవితం అంటే కామం అనే నిర్ణయానికి వచ్చారు. కామానికి ఉచ్చం, నీచం, వయసు, వావి తారతమ్యాలు లేవు, నీతి, నియమం, ధర్మం , సిగ్గు ఏమి లేవు..మనిషి కీ పశువుకీ తేడాలేకుండా పోతోంది.

"పదండి వెళ్దాం ... మళ్ళీ మీరు ఉదయాన్నే వెళ్ళాలేమో కదా.. బాగా లేట్ అయింది" అంటూ లేచాడు భాస్కర్.

కిరణ్ కూడా లేచి అతడిని అనుసరించాడు.

లీలమ్మ త్వరగా లేచి పిల్లలని కాలేజ్ కి పంపించింది. భాస్కర్ ఆఫీస్ కి వెళ్ళలేదు. జానకి లేచాక పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో అనే భయంతో న్యూస్ పేపర్ చదువుకుంటూ ఇంట్లోనే ఉండిపోయాడు.

ఆదినారాయణ స్నానం చేసి గుడికి వెళ్ళాడు.

జానకి వచ్చిందన్న విషయం తెలిసి శారద ఆత్రంగా వచ్చింది.

"ఏది పిన్నిగారూ! జానకి లేచిందా?" అడిగింది వస్తూనే అటు,ఇటూ తొంగి చూస్తూ.

"పడుకుందమ్మా ఇంకా లేవలేదు" అంది లీలమ్మ.

"ఎక్కడికి వెళ్ళిందిట...?" అడిగింది శారద.

అప్పుడే స్నానం చేసి వచ్చిన కిరణ్ వైపు చూస్తూ "ఇదుగో ఈ అబ్బాయి తీసుకువచ్చాడు" అంది లీలమ్మ.

శారద అతని వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

ఆవిడ చూపులు ఇబ్బందిగా ఎదుర్కుంటూ అటూ, ఇటూ తచ్చాడి భాస్కర్ పక్కకి వెళ్లి కూర్చున్నాడు.

శారద భాస్కర్ దగ్గరకి వచ్చి ఎక్కడికి వెళ్ళింది అని అడిగింది. భాస్కర్ ఒకసారి శారద వైపు, కిరణ్ వైపు చూసి జరిగిన విషయం క్లుప్తంగా చెప్పాడు. అంతా విని శారద నోరెళ్ళబెట్టి కూర్చుండిపోయింది.

"మీరు ఒక సాయం చేయాలి" అన్నాడు భాస్కర్.

"చెప్పండి" అంది శారద.

"జానకిని ఇక్కడినుంచి ముందు ఒక బాబా దగ్గరకి తీసుకువెళ్ళిన ఫ్రెండ్ ఎవరో తెలుసుకోవాలి" అన్నాడు.

శారద ఆలోచిస్తూ అంది "మొన్న అంటే నిన్న గాక మొన్న మన కాలనీలోనే వెనక వీధిలో ఉండే ఉమాదేవిని అరెస్ట్ చేసారు పోలీసులు ... ఎందుకు అని నేను ఆరా తీస్తే తెలిసింది ఆవిడకి ఒక స్మగ్లింగ్ ముఠాతో సంబంధాలు ఉన్నాయట. వాళ్లతో చేతులు కలిపి ఏవేవో వెధవపనులు చాలా చేసిందిట. ఆ ముఠా నాయకుడు ఒక దొంగ బాబా ... ఆయనని కూడా అరెస్టు చేసారు. మీరు చూడలేదా ఆ న్యూస్" అడిగింది ఆశ్చర్యంగా.

భాస్కర్ కిరణ్ వైపు చూసాడు. కిరణ్ ప్రశ్నార్థకంగా శారద వైపు చూసాడు. భాస్కర్ కి గుర్తొచ్చింది మొన్న రాత్రేగా ఒక బాబా లీలలు బయటపడ్డాయని వార్తలు చూపిస్తూ కొందరిని చాలా అసహ్యంగా ఇంటర్వ్యూ చేసారు కొన్ని చానెల్స్ వాళ్ళు..

"అంటే జానకి ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళిందా? ఐ మీన్ ఉమాదేవి జానకిని అక్కడికి తీసుకువెళ్ళి ఉంటుందా?"

"కచ్చితంగా"...అంది శారద.

"మరి జానకి అక్కడి నుంచి ఎలా బయటపడింది?" బుర్ర గోక్కున్నాడు భాస్కర్.

ఎంత ఆలోచించినా అతనికి అర్థం కాలేదు. రాత్రి జానకి కలగాపులగంగా ఏదేదో చెప్పింది.. కానీ అప్పటి కండిషన్ లో తనేమి వినలేదు. జానకిని క్షేమంగా చూస్తున్నానన్న ఆనందం తప్ప ఇంక వేరే ఆలోచన, ధ్యాస లేకపోయింది.

అప్పుడే జానకి నిద్రలేచి హాల్లోకి వచ్చింది.

"అమ్మా, నాన్నా" అని పిలుస్తూ వంటగదివైపు వెళ్తున్న 'జానకి జానకీ' అనే శారద పిలుపు విని శారద వైపు చూసి శారదా.. నువ్వా.. అంటూ గబా,గబా శారద దగ్గరకి వచ్చింది. "ఎలా ఉన్నావు జానకీ.. ఎక్కడికి వెళ్లావు?" అంది శారద జానకి చేయి పట్టుకుని.

"నేనెక్కడికి వెళ్లాను..ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు.. ఏదో దారి తప్పి రెండు రోజులు అటూ, ఇటూ తిరిగాను అంతే."

తేలిగ్గా అంటున్న జానకి వైపు తెల్లబోయి చూసింది శారద. (కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)